

Η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΟΥ Α.Σ.Κ.Ε.

δρχ. 100

Ιούλιος '92

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΤΖΩΡΤΖ 12, 7ος ΟΡΟΦΟΣ, ΠΛ. ΚΑΝΙΓΓΟΣ, ΑΘΗΝΑ 106-77, ΤΗΛ. 3622315 & 3619887 (7-10 μμ.), ΑΡ. ΦΥΛ. 42

ΜΕ ΠΟΙΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ; ΣΕΡΒΙΑ: Ο ΕΠΟΜΕΝΟΣ ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ Νέας Τάξης.

Ετοιμάζονται, λένε, να εφαρ-
θούν οι ΗΠΑ και ΕΟΚ εναντί-
ον της Σερβίας και του «Χα-
βήν» Μιλόσεβιτς. Και μανείς
δε διαφαρτύρεται! Προετοιμά-
ται η επανάληψη της εφάρ-
του Κόλφου και οι υποτιθέμε-
νοι «ρίστεροι», οι αυτοαποκα-
λούμενοι «προεδρευσιμότητες»
και «πνευματικοί άνθρωποι»,
οι υάδε λογής «προοδευτικώ-
τητων» την νύκτα, αν δεν η-
ραμινούν υιόλας του... προση-
τή των αδιαιτήτων Μηδους
να επιφέρει γάραυτα!

Είναι, πράγματι, προση-
τικώς, ιτατός ο τρόπος εφαρ-
τορής της «Νέας Τάξης». Α-
φού διάλεξαν τη Γιουγκοσλα-
βία αυτοί που ζητούν ένωση
των λαών της Ευρώπης, ενώ
υποκινούν τις υφότητες των
Κροατών και Βοσνίων κατά
παντός βερβικώς και ορδο-
δοξον ναού, ιερών και εφ-
ρόλου (έστε να είναι δύσμορη
υάδε μελλοντική προέξοδος...),
έχουν το δράκος να επιδίδου-
ται κατά των Σέρβων, που στο
υάτε-υάτε υπερασπίζονται τους
πολυάριθμους ομοεθνείς τους
και ορδοξούς στις περιοχές
της πρώην Γιουγκοσλαβίας.

Από πού αρύσεται το δι-
καιώμα να επεμβαίνουν ό-
που θέλουν; Ποιος τους ανα-
γόμενος προεβάζει αν έδω;
Κατά τι διαφέρουν οι νέες ε-
πιχειρήσεις από τις απομυο-
κρατικές εφάρτες και την πο-
λιτική της μανουιοφόρου;
Και γιατί δεν εμβάλλουν
τουλάχιστο πρώτα στην Τσε-
χία, για να ρηκνέουν από
από τον αδανυτό κούρδον
και κήρυκον;

Επιβάλλουν την... Ειρήνη,
λένε, και ενωθούν την κατ-
αγωγή, όπως κυριεύς οι αρχαί-
οι Ρωμαίοι!

Δεν είναι άσφαρα ευδυνά-
και οι Σέρβοι, που, αφού εν-
δυναμν με τους εδνικά ευδ-
γενείς τους, ελορένους και κρο-
άτες (που προάδνεαν και την
ιδέα της ένωσης), φρόντιζαν
να κρατήσουν αυτοί τα κνία
και τα σφέλη. Ευδύνει και
στο Μιλόσεβιτς, που έσπεξε
(όχι, υοτίζοντε, εαν το όρ-
γανο Σκοπιή...) το ηακνίδι
των ΗΠΑ, έσπε και αδέλφια

Αυτά, όμω, δε εφάινονται
πως οι ΗΠΑ και ΕΟΚ δια-
κύνται να κατηγορεύ. Να
απολογούνται ηρένη για ό-
λη την ιστορία τους. Η κακή
ρήμη δεν ηρένει, ηήη, να γε-
μελάσει. Αν θέλουν, οι εφ-
μαλέσουν τα κνία έδω.
Τα έδω αν ρουδύσαν, ό-
χι αδιεξάχια «ιστορική». Οι
λαοί, ό-χι τα διευδυτήρια
των λαών. Οι διαφαρτυρίες και
αυτοδράσεις ηρένει να σμω-
δών κατά τη νύη απομυοκρα-
τίας. Και ιδιαιτέρως έδω.

ΣΥΝΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΣΤΟ ΑΙΓΑΙΟ (και την Προποντίδα και τη Μ.Θάλασσα!)

Το χειρότερο που, ίσως, σμκ-
βαίνει σήμερα για την Ελλά-
δα δεν είναι ούτε η υποεπ-
ρήση της «Μακεδονίας» των
Σκοπίων από την ΕΟΚ, ούτε
η οικονομική μας εφόντωση
(επίσης από την ΕΟΚ), αλλά
η προώθηση ενός συμφώνου
εχθίας Ελλάδας - Γιουγκίας.
«Είναι έτοιμο, ... εχπίζουμε
να το υπογράψουμε σύντο-
μα», είπε ο Ντεμιρέλ στην
προληπτική, αλλά και απο-
καλυπτική συνέντευξη του

ΚΕΝΟ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Συνήθως στην Ελλάδα η πολιτική εξουσία ασκείται
από ένα συνθετισμό ξένων επιρροών και πολιτικών
δυνάμεων, που βρίσκουν μια ισορροπία μεταξύ τους.
Σήμερα, όχι μόνο δεν υπάρχει κατι τέτοιο, αλλά έ-
χουν σπάσει παραδοσιακές ομάδες.

Ο Έβερτ συμπεριφερόταν μέχρι τώρα ως ο πιστός
καρμανχιδός. Όμως, όταν ο Καρμανχιδής πήγε για ε-
ξέταση στο Λονδίνο (η υχεία του δεν είναι κακή, αλλά
ούτε κνησυχιστική), η εφημερίδα του, ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ
ΤΥΠΟΣ, πρωτοεβάτησε (μαζί με την άλλη υποτιθέμενη
εχθροκαρμανχική, το ΒΗΜΑ) στη δημοσίευση σεναρίων
διαδοχής, που είχαν σκοπό να εφαναχιάσουν τον Κα-
ρμανχιδή σε παραίτηση. Τηπροσφορές λένε ότι κα-
ποιοι αμερικανικοί υίμχοι (μ ο Ιδιωτικός μαζί) υ-
ποστηρίζουν Έβερτ, ΣΥΝ(!) υ.κ. και προωδούν Τζαν-
νέτανη για Πρόεδρο Δημοκρατίας. Άλλοι αμερικανι-
κοί υίμχοι (Στέϊτ Ντιπάρτεμεντ) προωδούν Σακαρά
και προσπαδύσαν να τον επιβάδουν ως το ισχυρότε-
ρο κέντρο δύναμης μέσα στην κυβέρνηση, παίζοντας
το χαρτί του πατριωτισμού χύρω από το Μακεδονι-
κό. Στο μνημον αυτό προσχώρησε κι ένας άλλος
πρώην πιστός Καρμανχιδής, ο υπουργός Άμυνας Βαρ-
βιτσιώτης. Αυτός ήταν ο πραχιατικώς άρχος της απο-
πομπής του Σακαρά και χι αυτό συναινέσαν και οι
4 πολιτικοί αρχηγοί.

Σήμερα μανείς δεν ξέρει ποιος κυβερνά και πώς
θα διακορφωθεί αύριο το πολιτικό σκηνικό. Κυβέρ-
νηση δεν υπάρχει. Υπάρχουν μόνο υπουργοί, που ε-
κτελούν αήχως τις εντολές της ΕΟΚ. Όπως αυτή η
κατάσταση να κομηκοποιηθεί, κυριεύς για να μη
μεσοδαθεί τίποτα (συνέχεια στη σελ. 4)

στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ (1/6),
για την οποία έπρεπε να
ξεσηκωθούν και τα 10 εν.
Έλληνες και την οποία δεν
κατάσχελε κανένας πολιτι-
κός ή δημοσιογράφος.

Ο Ντεμιρέλ σαφέστατα
επιβεβαιώνει τους χειρότε-
ρους φόβους που έχει επα-
νεζηκμένα εμφράσει το ΑΣΚΕ.
«Μπορούμε να συνερχαστού-
με στον τουριστικό, οικονο-
μικό, εμπορικό, πολιτιστικό
και κοινωνικό τομέα». Δη.

οι μιντές ελληνοτουρκικές
επιχειρήσεις, που υπέγρα-
ψε ο Α.Παναγόπουλο στο
πρώτο Νταβός με τον Οζάλ
και που θα δημιουργήσουν
τουρκικές μειονότητες στα
κνία μας. Το κνίο θα
χρυσωθεί περιχαλβάνοντας
και την Προποντίδα και
τη Μ.Θάλασσα ως χύ-
ρους συνεκμετάλλευσης.

«Ας προσπαδύσουμε να
διευθετήσουμε τα προβλή-
(συνέχεια στη σελ. 4)

Η ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ

Η ετοιμολογική δημιουργία κρατών, χωρίς στοιχεία υπαρκτής εθνικής συνείδησης και ενότητας, με την επιβολή, πολλές φορές, τεχνητής εθνικής συνείδησης "εκ των άνω" είναι γνωστές ιστορικά μέθοδοι και έχουν προωθηθεί στο παρελθόν από τους ισχυρούς, ανάλογα με τα σχέδιά τους. Όπως βέβαια και το αντίθετο, δηλ. η εναντίωση στη δημιουργία κρατών από έθνη με πολύχρονα απελευθερωτικούς αγώνες. (π.χ. Παλαιστίνιοι, Κούρδοι)

Η ίδια δοκιμασμένη μέθοδος εφαρμόζεται για τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας και θα εφαρμοσθεί, -κατά τα φαινόμενα- όπου είναι επικτό, και σε άλλες χώρες του πρώην "ανατολικού συνασπισμού", στα πλαίσια της "νέας τάξης". Αναβιώνουν οι στρατηγικές των δυτικών δυνάμεων των αρχών του αιώνα και του μεσοπολέμου, που θέλουν τον κατακερματισμό της τ. ΒΣΣΑ σε αδύναμα κράτη καθώς και μέρων των Βαλκανίων.

Όπως πρόσφατα στην Βοσνία-Ερζεγοβίνη, όπου η ΕΟΚ οι ΗΠΑ και οι λοιποί "σύμμαχοι" (μεταξύ τους και η Ελλάδα) αναγνώρισαν ως κράτος μία περιοχή μ' ένα μωσαϊκό εθνοτήτων, που καμία δεν υπερτερεί των άλλων, με αποτέλεσμα την αλληλοσφαγή.

Η εμμονή των ξένων στο όνομα "Μακεδονία", εκτός της μελλοντικής υποθήκης για χάραξη νέων συνόρων σε βάρος της χώρας μας, οφείλεται άμεσα στο ότι ο ετερόκλητος εθνολογικά πληθυσμός της περιοχής των Σκοπίων πρέπει να έχει το "εκ των άνω" ενοποιητικό στοιχείο, που είναι η ονομασία, ώστε να διατηρεί, έστω και τεχνητά, μία εθνική συνείδηση, ώστε να κάνει σταθερότερη την κρατική υπόσταση.

Η αντίδραση του Ελληνισμού

Η αναγνώριση των Σκοπίων ως "Μακεδονίας" καθυστερεί ουσιαστικά μόνο από τις αντιδράσεις του Ελληνισμού και δευτερευόντως από την εμπλοκή της Αλβανίας. Φοβούνται οι ξένοι ότι η αναγνώριση μπορεί να σημάνει την πτώση Μητσοτάκη, την αποσταθεροποίηση της πειθηνίας σ' αυτούς πολιτικής ηγεσίας, τη δημιουργία αντιεσκιμικού και αντιαμερικανικού κλίματος, μ' όλες τις συνέπειες στα σχέδιά τους. Προσπαθούν, όμως, με κάθε τρόπο να περάσουν την απογοήτευση και την αδιαφορία, όπως παλαιότερα είχαν κάνει με το Κυπριακό, ώστε να περάσει η ντε φάκτο αναγνώριση και ιδιαίτερα:

-Από πλευράς ξένων ΕΟΚ και ΗΠΑ να κάνουν δηλώσεις άλλοτε υπέρ των Σκοπίων, άλλοτε υπέρ της Ελλάδας. Ακόμη και οι Ρώσοι επιστρατεύθηκαν για το σκοπό αυτό.

-Στο εσωτερικό με το σταδιακό χαμήλωμα των τόνων, με την "απαισιοδοξία" της πολιτικής ηγεσίας, με την μη λήψη αντιμέτρων για όποιους αναγνωρίζουν τα Σκόπια, με την καταδίκη του "εθνικισμού" μας, που ανακάλυψε και επιδίδεται το ΚΚΕ και μέρος της "κοσμοπολίτικης" πνευματικής μας "ηγεσίας" και με την απειλή αύξησης της στρατιωτικής θητείας.

Το κέρδος με το Μακεδονικό είναι ότι αποκαλύπτονται ορισμένες αλήθειες για την ΕΟΚ, τους "συμμάχους" και το ρόλο της πολιτικής και πνευματικής μας "ηγεσίας". Δηλ. ότι ούτε η ΕΟΚ ούτε οι ΗΠΑ ούτε η "ηγεσία" μας προστατεύουν τα ελληνικά συμφέροντα. Όμως το πιο σημαντικό είναι ότι Ελλάδα και Ελληνισμός είναι σε θέση να επιβάλλουν το δικίο τους, όταν συνειδητοποιήσουν ότι δεν είναι ανίσχυροι, όπως τους θέλουν, όταν υπερβάλλουν τις ξενόδογες ηγεσίες τους. Οι ξένοι υπολογίζουν πολύ σοβαρά τις κινήσεις τους, όταν αντιμετωπίζουν ηγέτες που προσπαίζουν στοιχειωδώς τα εθνικά τους συμφέροντα.

Η 27^η ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ Κ.Ε. ΑΣΚΕ.

Στις 2 του Μάη πραγματοποιήθηκε η Σύνοδος της Κ.Ε. του ΑΣΚΕ στα γραφεία της και ευητύδιαν πολιτικά και οργανωτικά δέχεται. Η ευήθεια και το γενικότερο κλίμα ήταν υψηλά, παρά την απουσία των περισσότερων μελών της επαρχίας. Ήρνε ανάλογη (Ν. Καρζόπουλος) και ευήθεια για την πολιτική κατάσταση, όπως διαμορφώθηκε μετά το τέλος της «κάδαρης» και τις ευλογίες στη Β' Αθήναι. Επιστημονικά οι έθνη και κίνδυνοι λόγω των διεθνών συμφωνιών αλλά και, κυρίως, λόγω των μειοδοτικών ηγεσιών της χώρας μας και διαπιστώθηκε μια, μικρή έστω, άνοδος του λαϊκού φρονήματος ερήμην και απίθετα προς τις πολιτικές ηγεσίες.

Ο απολογισμός (Ε. Στενός) της δράσης του προγράμματος εξαίρετου και ιδιαίτερα της ευλαχικής προηάδειας υφίστατο ικανοποιητικός, τόσο από πλευράς ευημερίας και κερδών δραστηριοτήτων, όσο και του αποτελέσματος. Προσπαθήθηκε η νέα προμήθεια (με κεντρικό δέτα την ΕΟΚ), επιμέλειες, ιδίως κρήνη και Βόρεια Ελλάδα και ενδιαμέσως (ταυτόχρονα) για στην Αθήνα και για στην επαρχία - καρδία - πριν από τον Αύγουστο. Η, μικρή έστω, οργανωτική ανήγνυση, άρεα από την, πράγματι, αύξηση του κύματος των φίλων του ΑΣΚΕ, και η αυξανόμενη εξάρτηση όλων της υφίστατο απαραίτητες προϋποθέσεις (επιμέλειες) για τη ευημερία της στις επόμενες ευλογίες, που δευρεύεται επιτακτική.

Στις 16-17 Μαΐου κλήματα από τους Ν. Καρζόπουλο, Ε. Στενό, Μ. Μισιλοχόπουλο, Ε. Μιχαήλ και Γ. Λεβοντιάνη περιόδευσαν την Αρμαδία (η φροσύνη των Ε.Ε. Ειρήνης και Λατρείας Πανόπουλου, ως ευνήδης, ευημερητική), Μεσσηνία, Λακωνία, Ηλεία και Αχαΐα. Στη Μεγαλόπολη ενδιαφέρθηκε, αν και εύστοχα, ευήθεια με το φίλο Π. Δούτση και τους Κ. Καμινάρα (πρ. δι-τάρχο), Ν. Μπαζάνο.

ΑΡΝΕΙΤΑΙ ΕΙΛΙΚΡΙΝΑ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΟ ΟΝΟΜΑ «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» ΓΙΑ ΤΑ ΣΚΟΠΙΑ;

Τον τελευταίο καιρό το ενδιαφέρον για τα εθνικά δέ-
ματα γίνεται πιο έντονο. Κα-
ρίαρχο δέτα αυτό των Συνοχών
παρόλο που παύ ηιο υφίστα-
είναι τα ελληνοσταυρωτικά (Ε-
ΕΕ.). Αφετηρία για την από-
πνιση αυτή των Ελλήνων πα-
λιτών ήταν η προσηλυτική ε-
ση των Συνοχικών (αυότη
και Θεσσαλονίκης (μεταξύ από
...τους Αρμενιανούς!) και ο
κυνισμός των υποτιθέμενων
φίλων και εταιρών της ΕΟΚ,
που εδώνει στον αναχτό ε-
παιχτό. Το ενδιαφέρον αυ-
τό τεταρτηύθηκε σε απευχί-
α λόγω της διαφανότητας ε-
πείσεως του ποσέτου της
Γιουγκοσλαβίας, της έντονης
δραστηριότητας της Τουρκίας
στην περιοχή και τα ποσά-
πλά παιχνίδια επιρροής που
παίζονται στα αποστάδια
ποιούμενα βαλκανία. Και

η απευχία οδηγεί σε πα-
λά ερωτηματικά.
Το μεγάλο ερωτημα είναι
η πραγματική στάση της
κυβερνήσεως (και τάλιστα σε
πρωθυπουργού) και των άλλων
γνώστην πολιτικών αρχηγών (α-
νεξάρτητα από το τι θα απο-
φασίσει τώρα η αρχή της Ε.
Ο.Κ.). Η συνεχής τεταρτηύ-
την γραφής τους, οι απλοπα-
λάτες δηλώσεις, οι ευαπα-
γές ανάθεμα σε αισιόδοξες
και απαισιόδοξες προπαγάν-
δημαγωγίες εύλογα την υπο-
ψία, αυότη και ε' αυτούς που
πιστεύουν πως οι ηγεσίες, οι
γνώστες... κάνουν ότι μπορούν
για το καλό (!) του τόπου, ότι
κάτι δεν πάει καλά στην ε-
λληνική πολιτική.
Ο κίνδυνος χάραος απο-
κάλυψης του ρόλου των γνο-
στην πολιτικών (αλλά και των
πνευματικών...) ηγεσιών (αυότη

Απεργίες και στάσεις χωρίς αποτέλεσμα

Κατά την τελευταία διετία το εισόδημα των δημοσίων υπαλλήλων (που ήταν πάντα χαμηλό) έχει υποστεί σοβαρή μείωση και θα μειωθεί ακόμη περισσότερο. Γίνονται απολύσεις συμβασιούχων και μαχίερχεται το κλίμα για άρση της μονιμότητας, ώστε ας' ενός μεν να γίνονται προσλήψεις νέων «δικών μας παιδιών» (όπως αδιόστατα λέγεται) και ας' ετέρου να καταστούν οι Δ.Υ. όμηροι της ελάχιστης ωμέρννης, όπως είναι εδώ και πολλά χρόνια οι ιδιωτικοί υπάλληλοι όμηροι των ερχοδών.

Αν περάσει αυτό το κλίμα οι απεργίες στο δημόσιο τομέα θα γίνουν σπάνιο είδος, όπως αυριώς συμβαίνει και στον ιδιωτικό τομέα, όπου κατω από την απειλή της απόλυσης ουδείς απερχεί, ασχέτως αν μερικοί «άγριοι κρωστήρες» οικονομολόγοι, κόνιμα μαζεμένοι στα τηλεοπτικά κανάλια, το ερμηνεύουν αυτό σαν συναίνεση των εργαζομένων στα μέτρα λιτότητας.

Οι συντάξεις θα υποβαθμιστούν παραπέρα, τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης θα αυξηθούν, η ενοποίηση των ταμείων θα γίνει, ενώ οι μετατάξεις θα είναι ένα σοβαρό όηλο των ελάχιστων υπονρχών για δίωξη αντιφρονούντων και βόλεμα ημετέρων.

Οι προτάσεις των «επιτροπών»

Οι προτάσεις κάποιων επιτροπών για όλα τα παραπάνω, που βλέπουν το ρως της δημοσιότητας τις τελευταίες μέρες, θα μπορούσαν να θεωρηθούν τρομοκρατικές ενέργειες κατά των εργαζομένων, όχι μόνο στο δημόσιο, αλλά και στον ιδιωτικό τομέα και, δυστυχώς, οι εργαζόμενοι αυτή τη στιγμή είναι εξυαταχειμεμένοι.

Η εισήγηση του Δ.Σ. της ΟΛΜΕ για απεργία των καθηγητών απορρίπτεται με συντριπτική πλειοψηφία από τις Γ.Σ. Η απεργία των οδομαρτιστών στο υρισκότερο σημείο της βαρκοταρίστης από το ΠΑΣΟΚ και τους «προσδενειμούς» δημάρχους. Μάλιστα στελέχη της ΠΑΣΚΕ ξεσάδαρε είπον στους αντιμαχτές των ΟΤΑ: «Ποιος σας είπε ότι θέλουμε να ανατραπεί αυτή η οικονομική πολιτική;»

Ήδη με αφορμή το ασφαλιστικό η ΑΔΕΔΥ, για την τιμή των όηλων, κήρυξε μια 2ωρη και μια 2ωρη στάση εργασίας, που όχι μόνο δεν ενοχλούν, αλλά, με τον τρόπο που γίνονται, ενισούν τα σχέδια της κυβέρνησης. Σε κάποιους οργανισμούς θα πραγματοποιηθούν κάποιες απεργίες, αλλά χωρίς σημαντικά αποτελέσματα.

Ο τύπος και τα κόμματα

Το σύνολο των μέσων μαζικής ενημέρωσης ή υποστηρίζει την κυβερνητική πολιτική ή αρνείται σε απλή καταγραφή των γεγονότων. Από τα κόμματα της «αντιπολίτευσης» μακριά ουσιαστική αντίδραση δεν ενδηώνεται. Το ΠΑΣΟΚ προσδομά εχρηστικά ορέη και πιστεύει ότι θα βρεί «λυμένα» κάποια θέματα, αν ξαναγίνει κυβέρνηση. Το ΚΚΕ δείχνει να μην αντιλαμβάνεται τι συμβαίνει αυτή τη στιγμή γύρω του. Ο ΣΥΝ, ως ένδερος υποστηρικτής της ΕΟΚ, θα πρέπει να είναι σύμφωνος με μέτρα που υποχρεούνται απ' αυτήν.

Οι εργαζόμενοι δεν έχουν να περιμένουν βοήθεια από πουθενά. Ούτε από τα κόμματα, ούτε από τις κλειδαρνες, εξαρτημένες συνδυαστικές ηγεσίες, τις οποίες πρέπει να ξεπεράσουν και να αναζητήσουν νέους τρόπους αγώνα. Πρώτο θέμα πρέπει να είναι σε κάθε μαζικό χώρο η δημιουργία μιας αυτόνομης και αγωνιστικής συνδυαστικής παράταξης.

ΣΤΟ ΣΤΟΧΑΣΤΡΟ ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Το ΠΑΣΧΑ όη η πολιτική ηγεσία ήταν εντός των τειχών, για τα χυρτάσει. Στη Χαλκιδική ο Καραμανλής, στα Χανιά ο Μητσόταης έφαγε τον «Επίταξιο», στην Κέρκυρα ο Παπανδρέου, στην... Κίνα η Παπαρήγα και στη Β. Ελλάδα η Δαμανάκη μ' ένα αυχό στο χέρι έφαγνε τον Καραμανλή, για να τσουκυρίσει. Κι αυτά σε μαφούς δύσμοχου και επιμύνδυνους.

Ενώ κανείς δε διαμαρτύρεται για την απουσία όμων των παραπάνω κωρίων και κωρίων από την εργασία τους, ο αρμόδιος υπονρχός (από τον τόπο των διαμοιών του κι αυτός) αστράφτει και βροντά κατά των δημ. υπαλλήλων, διότι απουσιάζουν οι περισσότεροι από τις υπηρεσίες τους. Στην επίθεση αυτή συνεπιμυρεύεται από το σύνολο σχεδόν των μέσων μαζικής ενημέρωσης.

Η απουσία μεζάρου αριθμού Δ.Υ. ημέρες εορτών από τις εργασίες τους ούτε κατι νέο είναι, ούτε (εφόσον έχουν την προβλεπόμενη σχετική άδεια) καταπιρτέο, ούτε είναι η αιτία του καμού για την πράγματι σικτή κατάσταση στην οποία βρίσκεται ο κρατικός μηχανισμός. Η παραχωσιότητα της Δημόσιας Διοίκησης είναι απελησιτικά μικρή, αλλά κι αυτό φρόντισαν όηι όσοι κυβέρνησαν αυτό τον τόπο και ειδικά αυτοί που σήμερα παρουσιάζονται ως τιμητές. Δώχισαν αόχιστα το δημόσιο τομέα, θεωρώντας ότι είναι προίμα τους και μέσο για την εξυπηρέτηση της ευλοχικής τους πελατείας. Κι όμως, η κρατική μηχανή δεν παρχει έρχο, γιατί δε θέλουν η χώρα μας να ορδοποθήσει, θέλουν να είναι ένας φτωχός ευχελής, αντιμείμενο ευμετάλλειους των Μεζάρων Δυναμίμων κι ένα σίκυρο πόνι τους στη διεθνή σικαιέρα.

Η πραγματική αιτία, λοιπόν, της πασχαλιάτικης επίθεσης κατά των Δ.Υ. ήταν άλλης να συμβάλει σ' ένα αρνητικό κλίμα κι αυτούς, ώστε η άρση της μονιμότητας και οι απολύσεις (που διατάζει η ΕΟΚ) να συναντήσουν τις λιγότερες δυνατές κοινωνικές αντιδράσεις.

ΔΑΝΙΑ: ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΛΑΨΝ...

Το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος στη Δανία έηγεσε σαν μερηνός ευ αιδρία. Πολιτικές ηγεσίες και όλοι όδοι έχουν ευφέρουν από την «ενοποίηση» έχουν αυελυχίσει εωραρά από την απροδούγη αυτή εξέλιξη, που ανοίγει επιμύνδυνους δρόμους για το μέλλον της ΕΟΚ είναι αμηνυχτικό γαυτός, επειδή η Δανία βρίσκεται εδώ και 20 χρόνια μέσα στην ΕΟΚ, έχει υψηλό βιμτικό επιήεδο και ως χώρα μερδίζει από τη ευημερή της.

Το αρνητικό αποτέλεσμα οφείλεται στους φόβους (αδικαιολοχίτους) των Δανών ότι οι ισχυρές χώρες θα τους υποχρεώσουν να πληρώσουν το κόστος της «ενοποίησης». Το πιο ευλατισμό είναι ότι ημερά τα κέρδη και το βιμτικό βιμτικό με «ευρωπαϊκή ιδεολοχία» οι Δανοί αποφάισαν με εδνιμα κριτήρια.

Από τους 12 για τη ευφώνια του Μάιστρ με δημοψήφισμα αποφάισαν μόνο η Δανία και η Ιρλανδία (18 Ιουνίου), προς δόρον της δικαιοτυμότητας των λαών!

Φαίνεται για ημε οι λαοί των πλυνών κωρύ των ΕΟΚ ημερά τα ισχυρά ευφέρουν δεν είναι διατεθειμένοι στο βιμκό κωενός «ευρωπαϊσμού» ούτε το βιμτικό τους επιήεδο να υποβαθμίσουν ούτε τα εδνικά τους χαρακτηριστικά υ'απειρηάσουν. Ας το έχωμε αυτό υπόψη, όταν μας μαλουν να πληρώμε συνεχώς περισσότερα ή να δαχόμαστε τη ευορύνση της πατρίδας μας για την «ευρωπαϊκή ενοποίηση». Άλλα τα ευφέρουν των ημετιμών τάξεων (ιδίως Γαλλίας και Γερμανίας) και άλλα τα λαών και ιδιότητες του ελληνικού.

ΣΧΟΛΙΑ

Θράβος ή κατι άλλο;

Αντιμετωπίζουν προβλήματα στο έηριο και τον επιτιμίο τους οι έηπιανοί λόγω του εηάρω της Σερβίας και των προσημάτων τους με τους Μακεδόνες, δως των έηλινες. Και η λύση;

Σήτησαν από τους Αμερικανούς λίγη - Θεσσαλονίκη, για να κάνουν τη δουλειά τους!!

Ποιος ξέρει τι τους ανησυχούν ευείνοι. Ελήφιατε να τη ευέφνημα να φανούν χαλαντόφοι και να τους είναι «πάρτε των ορόκων» με Μητσόταη, Παπανδρέου και λοιούς, τι δάχαν να φοβηδούν; Δεν είναι αεείο. Και το πιο δλιβερό θα είναι να δυναστηρίσουν συνεπαυόρητα του λαού της Σμοπίας...

Αυτό θα έλειπε!

«Δε θέατε δέτα αυτονοήας», δηλώνει... μαθησικατικά ο αποδραυμένος Σαδίου. Ίως γιατί, όηως γράφει σε ευδεδή του εηας Ευρυπιάου «φίλος» της α έηλινες πένχαν να έχω το 56% και γιατί διαταρτίρηται. Και η κυβέρνηση δεν εξεχάρεται με την προκήκη και δεν κατακλύζει του κόστο με καταγγελίες για του αφανιτό των έηλινων της Πόλης.

Η τόμη ανήτηκη που θα καταλάβαν οι διάφοροι Σαδίου είναι: «Μη φοβάσαι. Θα κάνουμε και ετεις όηι και οι Τούρκοι»! Τήση ημερήνη.

Ο Μηνος υπέρ ανέρχων!

Στην παρμώτη δύναξη για το οικονομικό πρόβλημα, στο Ρίο, ο πλανητάρχης, όηως αναμαλείται καίδνημα από τους - προσδανιμώς δημοσιόγραφους, Μηνος δύνωκε πως δεν πρόμαται να αναλάβει κατρία δέφτην έη που θα δυμωρηόσε δέτη και ένα ανερσο εηας ΗΠΑ!

Δε δάκεται μενένα πέριο-ριτό εηι (μή και πς δραστηριοήτης της κατ'εχίως υπάνδης για τα οικονομικά προβλήματα χώρας. Κατά της ανερχίας λαών, και υπέρ της βιομήχανικής, πολιτικής και πολιτικής αμεινάντης ευήαν-εις!

ΣΧΟΛΙΑ

Ντεμιρέλ 1

Αν ήταν μόνο το περιεχόμενο της συνέντευξης του Ντεμιρέλ. Ήταν και το ύφος. Συμπεριφέρεται ως ο υποψήφιος Σουλτάνος της νέας Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, που θα ξεκινάει από την Αλβανία και θα τελειώνει στις μουσουλμανικές πρώην σοβιετικές δημοκρατίες της Κεντρικής Ασίας. Στην Αλβανία οι υπουργοί του γιγούσαν τα χέρια. Οι πρώην σοβιετικοί ζητούν επισήμως την προστασία του.

Ντεμιρέλ 2

«Είπα στον κ. Μιτσοτάκη, γιατί δεν αναγνωρίζετε τη Μακεδονία και σεις; Αρχά ή κρήνορα θα το κάνετε».

Εύστοχα διερωτάται ο πανεπιστημιακός Νεοκλής Σαρρής: «Είμαι περίεργος να μάθω αν ο κ. Μιτσοτάκης παρατήρησε με το ίδιο ύφος στον κ. Ντεμιρέλ πως είναι εσφαλμένη η πολιτική των Τούρκων έναντι των Κούρδων».

Ντεμιρέλ 3

«... γιατί να προσπαθήσουμε να θάψουμε την Ελλάδα; ... Έχουμε μαχή δέχση... Μην είστε μαχύνοποι... Να μας έχετε εμπιστοσύνη».

Ο δημοσιογράφος Μιχ. Μορώνης, που υπερέβη σε προδοτική αδελότητα και τη Λιάνα Κανέλη (στη συνέντευξη της με τον Οβάζ), δεν «σκέφτηκε» να τον ρωτήσει πως συμβιβάζονται αυτές οι διαβεβαιώσεις με τους διωκμούς της Πόλης, της Ήβρου και της Τενέδου, που εξαράδωναν τον Ελληνισμό, ή με τον Ακτίλα στην Κύπρο.

Ντεμιρέλ 4

Επειδή ο Ντεμιρέλ περνάει για ηλιθίου όρους τους αναγνώστες της ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ και ίσως όρους τους Έλληνες, λέει ότι δε διαμαρτυρήθηκε η Τουρκία στη ΔΑΣΕ για την καταπάτηση των δικαιωμάτων των μουσουλμάνων της Δυτ. Θράκης, αλλά κάποιοι άλλοι (δηλ. ο Σαδίν και ο Φαίνοχαρν!!).

Ο Μορώνης πάλι δε «σκέφτηκε» να τον πει ότι και τους διωκμούς της Πόλης δεν τους έκανε το τουρκικό κράτος, αλλά κάποιοι μουδαχτικοί από την Ανατολή.

ΣΥΝΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΣΤΟ ΑΙΓΑΙΟ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

ματα. Αλλά ίσως κάνουμε 20 χρόνια...». Ποιος δεν αντιλαμβάνεται ότι η Τουρκία έχει σιμώ σε 20 χρόνια να διαπιστώσει ότι όχι μόνο δε διευθετούνται τα προβλήματα, αλλά καταπίεζεται η τουρκική μειονότητα στη Λέσβο, τη Χίο, τη Σάμο (κάποιοι προβουάτορες σίγουρα θα δρῶσουν), οπότε ο Ακτίλας θα ζαναχτηθείς κι όπως: Μιτσοτάκης: «Ο κ. Ντεμιρέλ επιδεικνύει καλή δέηση... Το πρόβλημα είναι ότι, για να προχωρήσουμε, πρέπει να υπάρξει ουσιαστική πρόοδος στο θέμα της Κύπρου». Όταν δε διευκρινίζει τι σημαίνει ουσιαστική πρόοδος και, καλύτερα, όταν αυτός που μιλάει είναι ο Μιτσοτάκης, σημαίνει ότι προχωρούμε προς σύμφωνο ειρήνης απεν όρων. Παπανδρέου: «Είναι αδιανόητο να μιλούμε περί συμφώνου ειρήνης». Είναι αυτός που έβαλε πρώτος την υπογραφή του, αυτός που άλλα λέει ως αντιπολίτευση και άλλα κάνει ως κυβέρνηση. Ο ΣΥΝ (επειδή οι μισοί θέλουν να πάνε με το ΠΑΣΟΚ και οι μισοί με τη Ν.Δ.) στέμνεται στη μέση: «να οριστεί υποκοινηθεί μια διάθεση και βιώσιμη λύση στο Κυπριακό», χωρίς να διευκρινίζει ποια θεωρεί τέτοια λύση. Το ΚΚΕ δε σχολίασε, μια και αυτά τα πράγματα αφορούν τους Έλληνες.

Έτσι έχουν τα πράγματα. Θα συνεχιστεί η αρρόνηση και η απαισιότητα της λύσης; Ο Άρης Βελουχιώτης μετακινιότανε στις βιρλιόθιμες. Μήπως θα κυλοουθήσαν ο κολλοτριμύς με το Μαυριχάνη;

ΑΡΝΕΙΤΑΙ ΕΙΛΙΚΡΙΝΗ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΟ ΟΝΟΜΑ «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» ΓΙΑ ΤΑ ΣΚΟΠΙΑ;

(συν. από 27ος) εμφανίζεται μεγάλος και του προβάλλει έντονα ο κ. Μιτσοτάκης όλους τους προτάτες του. Δεν είναι τυχαίο που ο ΗΠΑ δυνάμουν πως «δε θα αναγνωρίσουν τη Σκόπια σαν Μακεδονία, όσο δε υπάρξει μίνδυνος αποεθνοποίησης της πολιτικής στην Ελλάδα»! Το κακό είναι πως επιμένει πως ο μίνδυνος αυτός δεν αναμένεται από τις διαφανόμενες επιθυμίες της Σκόπιας στο Κυπριακό - Αιγαίο.

Η θέση του κ. Μιτσοτάκη ήταν γνωστή από πριν: να δεχόταν την ονομασία, όπως φάνηκε στη γνωστή συνέντευξη του, όπως το δημοσιοποιάσε με τις γνωστές «δύο γραφές», με τη διατήρηση (και από το δόλο παρὰ) αποποίηση του Σαφί, με την υπομεροποίηση του... Τζούμ. Κυρίως όφει φάνηκε από την προσπάθεια να φορτωθούν οι Έλληνες με την απειλή της αλβανικής διτρείας, με τις αιματοφυγές επιπτώσεις από μια «αμαρτία» εδάφους και την απειλή πολέμου. Να γίνουν «λοχμοί» και «φρόνιτοι», έστω κι αν απειλούνται ζήτημα επιβίωσης και δίκαιου.

Το ίδιο σιμώ φαίνεται να υπηρετεί και το δόγμα διαμεσολάβησης με τη 19ημη καταδίωξη του νεαρού που διαμινούσαν τη γνωστή απαράδεκτη δική τους. Θα μπορούσε να έρνε και με σιμώ να προσηκώσουν αντιδράσεις στη φίλη απίδειση άποψης, όπως και έγινε με τη διαταγή των 169 αυτοαναθέσεων «προσηκώσεων» που τετατράμηναν επιτηδείς σε προσηκωφά της ημερήσιας! Απολούσαν, διαμεσολάβηση, δειλός απόληρες σε αφιερύδης και σταθούς για «λοχμιά» επιπρόσθετα και κρήνης αυξ δεν είναι και προς θάνατον τρία ζα ονομασία για τα Σκόπια. Και «ελευθερία» τα παρτιδία» και «ελευθερία» του Ντεμιρέλ ανάλογες.

Έτσι προσπαθούν να διαμεσολάβουν επιπτώσεις και να επιφέρουν ριζήματα στη τέχνη της διαμεσολάβησης...

Ειλικρίνεια (και δικαιοσύνη) για Μιτσοτάκη και λοιπούς! Δεν αντιδράν (ήτοι οι βορείοεσθιαστές).

ΚΕΝΟ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ (συνέχεια από τη σελ. 1)

ανάμεσα στο διευθυντήριο των Βρυξελλών και τον ελληνικό λαό.

Κανείς δεν ξέρει πότε θα γίνουν εκλογές. Ήταν σχεδόν αποφασισμένο να γίνουν πριν το καλοκαίρι. Γι αυτό η κυβέρνηση άρνησε να διασφαλίσει ότι θα υπάρξουν επιτυχίες στα εθνικά θέματα και ξεκίνησε προεκλογική εκστρατεία. Στη μέση της εκστρατείας υπήρξε αναβολή για το τέλος του χρόνου. Αλλά μέχρι τότε...

Λόγω της ευχρηστικής επιτυχίας του Α. Παπανδρέου στη Β' Αθήνας, οι διάφορες ομάδες κινήσεων, αλλά δεν έπαψαν να ενδιαφέρονται για τα σκηνικά, που τις περιλαμβάνουν οπωσδήποτε. Το ΠΑΣΟΚ είναι ισχυρό ευχρηστικό, αλλά βρίσκεται σε πολιτικό αδιέξοδο. Αν επιτρέψει στην κυβέρνηση, θα συνεχίσει την πολιτική της Ν.Δ., π.χ. η αποδοχή του Μάαστριχ και το πρόγραμμα για το ασφαλιστικό.

Το ΚΚΕ ιδεολογικά είναι πλέον ανύπαρκτο. Το μόνο που μπορεί πλέον πειστικά να ισχυρίζεται είναι ότι τα σημερινά καθεστώτα της Αν. Ευρώπης είναι χειρότερα από τα προηγούμενα. Ο ΣΥΝ δεν είναι κόμμα. Η ηγεσία του είναι άτομα φιλόδοξα, χωρίς αρχές, που δεν φέρουν αν θα ταυτοποιηθούν από το ΠΑΣΟΚ ή τον Έβερτ ή τον Λήκωβο.

Αν ο Έλληνας πολίτης που αντιλαμβάνεται περίπου την κατάσταση συνεχίσει την ιδιότητά του, το πολιτικό μας μέλλον προδιαγράφεται μαύρο.

ΡΙΟ: Προστασία ή καταστροφή της Γης;

Η καταστροφή του περιβάλλοντος τις τελευταίες δεκαετίες είναι ραγδαία. Πολύ μεγαλύτερη απ' όση είχε γίνει από την εμφάνιση του ανθρώπου έως τότε. Η «κρύση» του όζοντος, το φαινόμενο του θερμοκηπίου, η μόλυνση των ωκεανών, η καταστροφή των δασών και η εξαφάνιση δεκάδων χιλιάδων ειδών φυτών και ζώων είναι οι κύριες επιπτώσεις της αλόγιστης ανάπτυξης και της κατασπατάλησης των πόρων της Γης, που επέβαλαν οι βόρειες πλούσιες χώρες. Όμως, η καταστροφή έφτασε και σ' αυτές (ΗΠΑ, Καναδάς, Ευρώπη). Η διάσωση του Ρίο γίνεται μάτω από την πίεση της Κοινής Γνώμης κι αυτό είναι θετικό, ανεξάρτητα από τις ριζικές και το τελικό αποτέλεσμα.

Στη διάσωση υπάρχουν 3 γραμμές: α) των οικονομικών, που θέλει περιορισμό της ανάπτυξης και πιο λιτό τρόπο ζωής. β) των χωρών της Β.Κ. Ευρώπης, που επιδιώκει την ενσωμάτωση κάποιων δαπάνης για την προστασία του περιβάλλοντος στην τιμή των προϊόντων και επενδύσεις σε κερδοφόρες «πράσινες» και «καθαρές» τεχνολογίες. γ) των ΗΠΑ και της Ιαπωνίας, που δε θέλουν να επιβαρύνουν την ανταγωνιστικότητά τους με «οικολογικές δαπάνες», όπως συνιστάται δήλωσε ο Μπους, που θα αποσιώσει προσηκωτικά από τη διάσωση.

Είναι φανερό ότι το περιβάλλον θα καταστρέφεται όσο οι άμεσα ενδιαφερόμενοι, δηλ. οι κάτοικοι της Γης, αφήνουν τους κερδοσώτες να αποφασίζουν. Αφού το μαπιταριστικό κέρδος είναι η αιτία της καταστροφής, τα οικολογικά προβλήματα δε λύνονται με οικολογικά μέτρα (παρά τις θετικές πιέσεις που μπορούν να ασκούν), αλλά με πολιτικά μέτρα, που θα έχουν στο πρόγραμμά τους μια ανάλυση προς το συμφέρον όλης της ανθρωπότητας.